

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 71. Ægidius le Maitre seu Magister mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

merbachius Basileæ Anno Christi mil- Sæcul. XVI.
lesimo quingentesimo sexagesimo se-
cundo, postquam annum ætatis suæ
sexagesimum septimum expleverat, se-
pultusque est in parva urbe in quodam
Carthusianorum cœnobio, ubi ante vi-
gesimum mortis suæ annum jamjam
Patris, ac Matris suæ, necnon suæ uxo-
ris, ac filiorum, & denique proprium
Epitaphium concinnaverat.

A.C. 1562.

§. LXXI.

*Ægidius le Maitre, seu Magister
mortuus.*

Nec minus in Galliis jurisprudentia Thuan. l. 38.
celebris erat Ægidius le Maitre, seu circa finem
Spond. hoc
ann. n. 54.
Magister, qui pariter hoc anno die
quinta Decembris mortalitatem exuit,
annos natus sexaginta tres. Patrem
is habuit Godefredum Magistrum Cin-
ceburum, Matrem vero Catharinam
Freminam, suæ autem juventutis an-
nos forensibus caulis dicabat, quo in
munere sibi eximii Oratoris, ac celeber-
rimi Jurisconsulti nomen comparabat:
quapropter Anno salutis nostræ millesi-
mo quingentesimo quadragesimo a Fran-
cisico I. Galliarum Rege officio Regii
Advocati honorabatur: decimo autem
post anno Henricus II. in obsequii, tam
sibi, quam Patri suo Regi præclare præ-
stigi præmium, eundem primo Curiæ
Hist. Eccles. Tom. XLV. A a a in-

Sæcul. XVI. inferioris, denique supremum Regii etiam Parisiensis Senatus Præsidem Anno Christi millesimo quingentesimo quinquagesimo primo nominabat, ubi in quo ævi sui fato cruentas cernere congregabatur factiones, quæ sub purioris doctrinæ obtentu totum Franciæ Regnum sus, deque vertebant, nec tamen promissa, aut minæ, imo nequidem exili, mortisque metus unquam ejus constantiam labefactare, aut illum impedi re poterant, quominus Regni utilitatem usque ad postremum vitæ suæ halatum procurare studeret. Tandem lecto ob ægritudinem affixus est, dum percepto per urbem discurrentium strepitum inde conciperet pavorem, ut se a Calvinistis peti ratus mox e vivis excederet: porro sepultum est Corpus ejus Parisiis in Ecclesia Fratrum Minorum, ubi hodie illius, necnon uxoris suæ Mariæ Sapinæ, quæ Joannis Rose rii filia erat, statua visitur unacum effigie Brotechii Turoniensis supremi in Occidania Tributorum Exactoris. Mortuo Magistro inter ejus scripta reperi bantur, ac dein publicabantur eximiae illius de subhastationibus, regalibus in Sacerdotia juribus, & de appellationibus, uti vocant, ab abusu decisiones, quæ pro probatis sententiis ubique in cunctis Regni tribunalibus habentur, tanti que

que viri laudabilem memoriam in anni ^{Sæc. XVI.}
mis Gallorum hominum intermori non ^{A.C. 1562.}
finunt: porro in ejus locum Christo-
phorus Thuanus Jacobi Augusti Histo-
rici Pater a Carolo LX. ad Reginæ Ma-
tris suæ preces primus Pariliensis Cu-
riæ Præses nominatus est.

§. LXXII.

Bartholomæi Cavalcantii obitus.

Die nona Decembris hoc item anno ^{Thuan. l. 34.}
Bartholomæus Cavalcantius Flo- ^{Poccianæ}
rentinus anno ætatis suæ quinquagesi- ^{de Script.}
mo nono decepsit; anno enim Christi ^{Florent.}
millesimo quingentesimo tertio primam
lucem aspicerat, ex nobili familia
progenitus, quæ olim etiam Guidonem
Cavalcantium Francisco Petrarchæ ex-
cellentissimo Poetæ, ac Philosopho sui
ævi celeberrimo coætaneum dedit.
Ceterum Bartholomæus adhuc juve-
nis e patria profugus Romam secessit,
ubi egregia liberalium artium cognitio-
ne instructus præclararam maximis in ne-
gotiis opem Paulo III. Papæ, & Octa-
vio Farnesio ejus Nepoti suis consiliis
oppido salutaribus præstítit, pariterque
Henrico II. Franciæ Regi in Senenium
cauſsa, quamdiu Francorum armis pri-
stinam suam libertatem tueri huic Rei-
publicæ licuit, utilem operam impen-
dit: insuper plura alia maximi mo-

A a a 2 menti